

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.I.35.389/2012/7.szám

A Kúria a dr. Elek Zsolt ügyvéd (fél címe) által képviselt felperes neve felperesnek a dr. Hernádi Anikó jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó-és Vámhivatal Nyugat-dunántúli Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága alperes ellen vámügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Győri Törvényszék 2012. január 24-én kelt 30.K.27.178/2011/8. sorszámu jogerős ítélete ellen a felperes részéről 24. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Győri Törvényszék 30.K.27.178/2011/8. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 883.900 (nyolcszáznyolcvanháromezer-kilencszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A ... Ltd. (Dél-Korea) Ausztrián (bécsi repülőtér) keresztül küldött televízió alkatrészeket az ... Zrt-nek (...megye). Az áru 2009. június 6-án érkezett Bécsbe, ahol a repülőtéri vámhivatal külső árutovábbítási eljárás alá vonta (TI). Ezen TI okmányok szerint tehát az áru feladója a dél-koreai cég, a címzett a magyar cég volt, rendeltetési helye pedig a V. Kft., érkezési ideje 2009. június 12-e. A CMR okmányok szerint az áru fuvarozója az ... Transport GmbH. és a felperes voltak. A felperes az eljárás során előadta, hogy 3 nyerges vontatóval rendelkezik, ezt, valamint sofőrt biztosított a fuvarhoz. Ő az osztrák... GmbH (továbbiakban GmbH.) cégével áll megbízásos viszonyban, aki viszont ún. félpótkocsikkal rendelkezik. A megbízás ezen félpótkocsik vontatására jogosította. Jelen esetben a ... GT forgalmi rendszámú félpótkocsi szállítása során június 8-án lopás történt, egy ... melletti Shell benzinkút parkolójából hajnalban elvitték a félpótkocsit. A tettes kiléte ismeretlen, az áru a rendeltetési vámhivatalhoz nem érkezett meg.

A NAV Győr-Moson-Sopron megyei Vám-és Pénzügyőri Igazgatósága 6180041A004968 számú (2011. április 15.) határozatával a felperest

868.171 Ft ipari vám és 5.024.616 Ft áfa megfizetésére kötelezte. Rögzítette, hogy ténykérdés, miszerint az áru fuvarozását a felperes végezte, ezért - figyelemmel a Közösségi Vámkódexről szóló, a Tanács 1992. október 12-i 2913/92/EGK rendelete (továbbiakban Vámkódex) 38. cikk (1) bekezdés, 92. cikk (1) bekezdés, 96. cikk (2) bekezdés, 203. cikk (1)-(3) bekezdés, 214. cikk (1) bekezdés, 215. cikk (1) bekezdés, valamint a 213. cikk rendelkezéseire - egyetemlegesen felel a főkötelezett, azaz megfelel az adós fogalmának. A jogellenes elvonás helye Magyarországon történt, így az illetékes eljáró vámhatóság is a magyar hatóság.

Az első fokú határozattal szembeni fellebbezésében a felperes azzal érvelt, hogy ő csak a GmbH-val állt jogviszonyban, és a határozat 3. oldal utolsó bekezdése és 4. oldal első bekezdésében foglaltak szerint a felelősségéhez jogellenes magatartásra, tehát szándékosságra, illetőleg tevőleges közreműködésre lett volna szükség, ami viszont felperes esetében kizárt.

A másodfokú adóhatóság 1009-6/2011. NAV NYDRVPF (2011. május 19.) határozatával az első fokú határozatot helybenhagyta. Rögzítette, lényegében ugyanazon jogszabályok felsorakoztatásával, hogy a felperes adósnak minősül, azaz főkötelezett. A tényleges birtoklás és szállítás megalapozza az adósi minőségét, és egyáltalán nem bír jelentőséggel, hogy a felperes kivel állt jogviszonyban. Egyébként egyetemlegesen felel a vámtartozásért még az ... Transport is.

A felperes a határozattal szembeni keresetében ugyancsak idézte az összes felemlített jogszabályt, valamint az árutovábbítási kézikönyv 2004. december 7-i kiegészítését azon kérdésekre nézve, hogy mikor és hol keletkezik a vámtartozás és ki az adós. Ebből a felperes azt a következtetést vonta le, hogy a vámtartozás már a bécsi repülőtéren létrejött, és a főkötelezett nem a felperes, hanem ..., mint a vámáru fuvarozója, neki kell tehát helytállnia méghozzá az osztrák vámszervek felé. Keresetében a felperes a jogszabálysértést a Vámkódex 215. cikk (2)-(4) bekezdésében jelölte meg, és a kézikönyv 3. számú kiegészítésében, valamint hivatkozott még a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban: Ket.) 1. § (1) bekezdés, 2. § (3) bekezdés, és 50. § (1), (4), (6) bekezdéseit is, amelyek a tényállás tisztázása miatt bírnak jelentőséggel, és minderre tekintettel kérte törölni a kötelezettséget. Megjegyzendő, hogy a felperes már ebben a keresetében is vitatta az utóbb kiszabandó adóbírságot, noha arra nézve még jogerős határozat nem állt rendelkezésére. A vámigazgatási bírságot 2011. július 6-án szabta ki az adóhatóság 61801210000029 számú határozatával 2.946.394 Ft összegben. Meghivatkozta jogalapjaként a Közösségi vámjog végrehajtásáról szóló 2003. évi CXXVI. törvényt (továbbiakban: Vtv.) 61/A. § 1/a. pontját, és rögzítette, hogy a bírság összegét a vámhiány 50%-ában határozta meg. Ezen határozattal szemben is fellebbezéssel élt a felperes, amelynek tartalma gyakorlatilag megegyezik az alap határozat ellen benyújtott fellebbezés és

keresetlevél tartalmával olyannyira, hogy ezekre a fellebbezés hivatkozik is. Továbbra is a vámtartozás helyét, az adós személyét és a tényállás tisztázási kötelezettség elmulasztását kifogásolta a felperes. Álláspontja szerint nem keletkezett a terhére róható olyan vámhiány, amely a bírságot megalapozhatta volna.

A fellebbezés nyomán eljáró másodfokú hatóság lényegében kibővítve, de kifejtette a korábbi álláspontját és hivatkozott a Vámkódex 96. cikk (1) bekezdésére, mely szerint a felperes főkötelezett státuszban van, a kézikönyv pedig nem jogszabály, nem lehet belőle részeket kiragadni. Az áru Magyarországon tűnt el, ezért a Vámkódex 215. cikk (1) bekezdés alapján ez az elvonás helye. Megállapítható tehát, hogy lényegében a fellebbezés - de az arra született másodfokú határozat is - abban az alap jogalapi kérdésben fejti ki álláspontját, amely egyébként az alapeljárás tárgya volt.

A vámigazgatási bírságot jogerősen megállapító másodfokú határozattal szemben is keresetet nyújtott be a felperes 2011. szeptember 26-án, amelynek tartalma szintén megegyezik a korábbi keresettel, lényegében jelentős részében szövegszerűen is azonos. Egyébként a bírság jogalapját és annak összepszerűségét is vitatta a felperes, bár ez utóbbi vonatkozásában nem fejtette ki részletesen álláspontját.

Az alperes mindkét kereset elutasítását kérte.

A kereseteket a bíróság egyesítette, majd a Győri Törvényszék 30.K.27.178/2011/8. számú ítéletével mindkét keresetet elutasította. A törvényszék szerint három fő kérdésben kellett állást foglalni: hol keletkezett a vámtartozás, a főkötelezetten kívül más személyek adósi pozíciójához kell-e szándékos magatartás fennállása, és sérültek-e a Ket. szabályai. Rögzítette az ítélet indokolásában, hogy kétségtelen tény, hogy a vámtartozás keletkezésének helyét a Vámkódex 215. cikk (1) bekezdése egyértelműen rögzíti, azaz a vámtartozás keletkezésének helye az a hely, ahol az azt eredményező esemény történik. Konkrét esetben a rendeltetési vámhivatalban történő bemutatás elmulasztását eredményező esemény - a félpótkocsi eltulajdonítása - Magyarország területén történt. A felperes keresete tehát e vonatkozásban alaptalan. Tény, hogy a Vámkódex 203. cikk (1) bekezdése értelmében vámtartozás keletkezik a behozatali vámárúköteles áru vámfelügyelet alóli jogellenes elvonása esetében. Az így keletkezett vámtartozás adósának meghatározását a Vámkódex 203. cikk (3) bekezdése tartalmazza. A bíróság a releváns jogszabályok alapján levezette, hogy a vámtartozás adósa adott esetben az áru átmeneti megőrzéséből vagy az adott vámeljárás alkalmazásából származó kötelezettségek teljesítésére kötelezett személy. Ez a személy kétségtelenül elsősorban a főkötelezett. Neki kell betartania a közösségi árutovábbítási eljárásra vonatkozó rendelkezéseket, de a

főkötelezetten kívül más személyek is adósnak minősülhetnek, ugyanis rajta kívül egyéb résztvevőkkel szemben is előírhatja a jogszabály az eljárással kapcsolatos kötelezettségek teljesítését. Ilyen a Vámkódex 96. cikk (2) bekezdése szerint a főkötelezett kötelezettségeitől függetlenül az áru fuvarozója vagy címzettje, aki abban a tudatban veszi át az árut, hogy azokat a közösségi árutovábbítási eljárás keretében szállítják, szintén felelős azért, hogy az árut az előírt határidőn belül sértetlenül és az azonosítás biztosítására a vámhatóság által hozott rendelkezések megfelelő betartásával a rendeltetési vámhivatalnál bemutassák. Mindezen felelősségi szabályok a fuvarozó szempontjából nem támasztanak olyan feltételt, hogy a vámáru jogellenes elvonása kapcsán szándékosságnak vagy az elvonásban való közreműködésnek, ezzel kapcsolatban bármely tudattartalomnak fenn kellene állnia. A felperes tehát vámjogi szempontból adósnak minősült figyelemmel a Vámkódex 38. cikk (2) bekezdésére, 96. cikk (2) bekezdésére. Mivel ezen kötelezettségének nem tett eleget, így a 203. cikk (3) bekezdés 4. francia bekezdése alapján a vámtartozás szempontjából adós. A felperes határozati kötelezése tehát nem volt jogszabálysértő, és mivel fennállt a tartozás jogalapja, így a kiszabott bírság sem jogsértő figyelemmel a Vtv. 61/A. § (6) bekezdésére, és az összecszerűség megállapításánál sem állapítható meg jogszabálysértés.

A jogerős ítélettel szemben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, lényegében tartalma szerint az egész ítéletet támadta, bár kétségtelen, hogy konkrétan csak az egyik határozatot említette. Felülvizsgálati kérelmében gyakorlatilag megismételte a kereseteiben előterjesztett jogi érveit. Az ítélet jogszabálysértő voltát a felperes arra alapozta, hogy a feltárt és rendelkezésre álló bizonyítékok alapján helytelen és okszerűtlen, valamint iratellenes következtetésekre jutott a *törvényszék*, ezáltal megsértette a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltakat.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint nem megalapozott.

A Vámkódex 38. cikk (1) bekezdés a) pontja szerint: „A Közösség vámterületére beléptetett árut az azt a Közösségbe behozó személy haladéktalanul továbbszállítja - ha van ilyen - a vámhatóság által kijelölt útvonalon és utasításainak megfelelően: a vámhatóság által kijelölt vámhivatalhoz vagy bármely más olyan helyre, amit e hatóságok kijelöltek vagy jóváhagytak.” A (2) bekezdés alapján: „Az a személy, aki a többek között átrakás eredményeként a Közösség vámterületére történő beléptetést követően vállalja az áru fuvarozását, felel az (1) bekezdésben megállapított kötelezettség teljesítéséért.”

A 96. cikk (1) bekezdése értelmében: „A főkötelezett a közösségi külső árutovábbítási eljárás jogosultja, akinek: az előírt határidőn belül és az azonosítás biztosítására a vámhatóság által hozott rendelkezések megfelelő betartásával sértetlenül be kell mutatnia az árut a rendeltetési vámhivatalnál; be kell tartania a közösségi árutovábbítási eljárásra vonatkozó rendelkezéseket.” A (2) bekezdés alapján: „A főkötelezett (1) bekezdésben rögzített kötelezettségeitől függetlenül, az áru fuvarozója vagy címzettje, aki abban a tudatban veszi át az árukat, hogy azokat közösségi

árutovábbítási eljárás keretében szállítják, szintén felelős azért, hogy az árut az előírt határidőn belül sértetlenül és az azonosítás biztosítására a vámhatóság által hozott rendelkezések megfelelő betartásával, a rendeltetési vámhivatalnál bemutassák."

A 203. cikk (1) bekezdése alapján: „A behozatalkor vámtartozás keletkezik a behozatalivám-köteles áru vámfelügyelet alóli jogellenes elvonása esetén."

A (3) bekezdés szerint: „Adós: az a személy, aki az árut elvonta a vámfelügyelet alól, bármely személy, aki részt vett az előbb említett elvonásban, és tudomása volt, vagy tudomása kellett legyen arról, hogy az árut elvonják a vámfelügyelet alól, bármely személy, aki a szóban forgó árut megszerezte vagy birtokában tartotta, és az áru megszerzésekor vagy átvételekor tudomása volt, vagy tudomása kellett legyen arról, hogy azt elvonták a vámfelügyelet alól, és adott esetben, az áru átmeneti megőrzéséből vagy az adott vámeljárás alkalmazásából származó kötelezettségek teljesítésére kötelezett személy."

A 215. cikk (1) bekezdés alapján: „A vámtartozás keletkezésének helye az a hely, ahol az azt eredményező esemény történik."

A Vtv. 61/A. § (1) b. pontja értelmében: „A vámkódexben, valamint az EK végrehajtási rendeletében, illetve e törvényben és e törvény végrehajtásának részletes szabályairól szóló rendeletben meghatározott, átmeneti megőrzésre, a vámfelügyeletre, a vámeljárásra vonatkozó kötelezettségek megszegése esetén az eljáró vámszerv vámigazgatási bírságot szab ki."

A Kúria megállapította, hogy az első fokú jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben foglalt okból nem jogszabálysértő. A felperes nem tudta azt igazolni, hogy a bíróság iratellenesen megállapított tényállásból okszerűtlen, helytelen vagy logikátlan következtetést vont le és ezzel megsértette volna a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltakat. A felperes harmadszor megismételte - lényegében szövegszerű azonossággal - az első fokú határozatokkal szemben előterjesztett fellebbezéseiben, valamint a másodfokú határozatokkal szemben előterjesztett keresetleveleiben foglalt jogi érveket. Az első fokú bíróság valamennyi, a keresetlevélben felemlített felperesi hivatkozásra reagált. Helyesen tette fel az első fokú bíróság az ítéletében a megválaszolandó kérdéseket, és azokra a vonatkozó jogszabályok alkalmazásával okszerű, logikus választ adott. A jogszabály teljesen egyértelműen határozza meg a kötelezettség keletkezésének helyét, az adós személyét illetően pedig a vonatkozó jogszabályok helyes együtt-értelmezése alapján jutott arra a következtetésre a bíróság, hogy a felperes megfelelt a fuvarozó kategóriájának és a fuvarozóval szembeni kötelezettség érvényesítése nem követeli meg a vétkesség fennállását. A Kúria következetesen alkalmazott gyakorlatában már elvi élel fejtette ki, hogy a Kúria előtti eljárásban nincs lehetőség az alperesi, illetőleg az első fokú határozattal összefüggésben előadott jogszabálysértések vizsgálatára. A felülvizsgálati eljárás tárgya a jogerős ítélettel szemben előterjesztett azon kérelem vizsgálata, amely adott esetben a jogerős ítélet jogszabálysértő voltát kifogásolja. Mindezek következtében a kereseti indokokat többszörösen ismétlő felülvizsgálati kérelem nyomán nem állapítható meg a Pp. 206. § (1) bekezdésének sérelme (Kfv.I.35.095/2012/7.).

Mindezek alapján a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdés alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperest a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pernyertes alperes felülvizsgálati perköltségének megfizetésére.

A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a pervesztes felperes az illetékekről szóló 1990. XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése és a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles megfizetni.

Budapest, 2013. május 9.

**Dr. Darák Péter sk. tanácselnök, Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet sk.
előadó bíró, Dr. Heinemann Csilla sk. bíró**